

כתב „העולם הזה“ מדווח על התנגשויות בפסטיבל

תהריות בסופיה

— מאת נתן זהבי —

סמלי ישראל
על בנדיהם של חברי הקת'המחול היהודית-הערבית שחוללה ברחובות-סופיה כשהם שרים הבה נגילה, והבאנו שלום עליכם. הנערות לבשו מדים צבעוניים והבחורים מכנסיים כהים וחולצה לבנה פתוחה.

וכ-20 שמאליים-קיצוניים — כמו הסוּסְרָת רות לוין; פורשת-מקמי בלתי-מפלגתית; או כמו עורר-הדין הערבי מוחמד מהארי, לשעבר איש אל-ארד.

חוץ מזה הייתי גם אני — עיתונאי בלתי-מפלגתי שבא לכסות כיוסי אובייקטיבי מסעם העולמי הזה.

★ ★ ★

„ישראל אחרת!“

ב ישראל נחשבים אנשי-רקיה לאנטי-ישראלים קיצוניים. הם זוכים ליחס של בוז על גישתם נגד עצם מלחמת-ששת-

בגישה שכזאת
ערבים ירדניים בהברתם של המשוררים הערביים הישראלים.

סמל אל-פתח
היא מפת ארץ-ישראל ועליה האותיות הערביות סתת, מתחת למפה כתוב: „התנועה לשחרור פלסטין“ ובטורה התחתונה במפה מופיעה המילה „פלסטין“.

הגב אל הדגל
היפנו הלבנוניים, לפני המצעד, כשעבר על פניהם דגל ישראל. הבעת מבוכה ניכרת היטב בפני נושא-הדגל מישראל. שימו לב לסמל הלבנוני על דם בגדו של הגבר בחז'יפה כהה, בשורה הראשונה.

רות: אירגון-הסטודנטים הגרמני של דוטש-קה, היסדיס; הנוער הסוציאלי-דמוקראטי הנורבגי; ורבים, רבים אחרים. בישראל אירגנה רקיה את המשלחת — לאחר שנאסרה ההשתתפות על כל תנועת-נוער המזוהה עם מלחמת-ששת-הימים. ברבע האחרון לא באו גם אירגונים שמאליים-קיצוניים אחרים. כך שבמשלחת, שמתה 74 איש בסך-הכל, היו לבסוף כ-50 אנשי-רקיה

פוליטיקה אתה נתקל בכדיחות מע-שיות מזורות ביותר. דוגמה כזאת של צחוק הגורל ראיתי כמו עיני, בעת נסיעתי לפסטיבל הנוער הבינלאומי שאורגן עלי-די המחנה הפרויקטוניסטי בסופיה, בירת בול-גריה, ומשם חזרתי השבוע.

היה זה קונגרס מגחך למדי. מלבד האיר-גונים הקומוניסטיים של ארצות רבות, היו שם גם משלחות שמאליות וראדיקליות אחר-

דגל פלסטין
חברי המשלחת הפלסטנית — שבא מכל קצוות-תבל, כולל אר-צות ערב — בחברתו של גנרל ואן-טונג, גיבור וייאטנאם.